

Előfizetési díj:

Egészévre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr., többszöri hirdetés-
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyitási petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezekről fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Emlékezzünk!

A mai kor materialisztikus iránya sok minden nemeset, szépet háttérbe szorít vagy teljesen kiül az emberek szívéből; de a holtak iránti kegyeletet nem bírta kiirtani.

Nagyon mélyen fekvő lélektani okokban gyökerezett ez az érzelem; oda nem birt beférkőzni a materializmus.

Ez a kegyelet egykori a kultivált ember létével. Amennyire a világtörténelem szohagyományon vagy emlékeken alapuló adatai az ősember életébe bepillantunk engednek, már ott nyomára akadunk a holtak iránti kegyeletes szokásoknak és szertartásoknak bizonyos fokú megnyilatkozására.

Később pedig, a kultúra, az emberi művelődés fokozatos fejlődésével mind inkább nemessebbé, lélekemelőbbé lesz ez a megnyilatkozás.

Fokozta különösen a földöntúli életben való hit. Így p. az egyiptomiaknál a papok vallásának szerint a lélek a test halála után 3000 esztendőig különféle állatokban vándorolt s csak azután tért ismét vissza a testbe, hogy azzal örökre egyesüljön. És mi lett e sajátos hit következménye? A test, a hulla kegyeletes megőrzése, mesterséges uton való olyanná tétele, hogy nagy ezredek után is romlatlanul, épen várhassa a visszatérő lelket. Az egyiptomiak határozottan e hit által indítva tettek, csináltak halottaikból múmiákat és őrizték azokat valóságos kegyelettel.

Vagy a keresztényeknél a meghaltak iránti szereteten kívül nem a föltámadás, a földi élet után való egyesülés gondolata-e a leghatalmasabb tényező a kegyeletes szokások, szertartások megőrzését illetőleg? Nem tapasztaljuk-e p. az óhitű katolikusoknál, a görögkeletiekénél, hogy lelkükben a földöntúli élet erős hitével, elhalt szeretettjeiket a gyöngéd figyelem és gondoskodás különböző jeleivel halmozzák el. Legszebb ruhájába öltöztetik az elhunytat; koporsójába

éltet, italt tesznek, hogy majdan, ha siri álmából fölébred, nélkülözést ne kelljen szenvednie. Ez a naív figyelem és gondozás nem vall ugyan a műveltség magasabb fokára, de ki fogja azért tagadni, hogy ez is csak a holtak iránti kegyelet megnyilatkozása?

A nálunk uralkodó s jobbára a régi szertartásokból megtisztult alakban ránk maradt, kegyeletes szokásokat is a földöntúli élet, a föltámadás hitének isteni gondolata lengi át.

Valóban fölemelő, isteni gondolat az, hogy e földi élettel, mely bizony a küzdő emberek legtöbbször nézve áldástalan, s vár szokott lenni, nem végezzük be pályafutásunkat; hogy a halál nem a megsemmisülésbe való átlépés, hanem egy szebb, egy boldogabb világba való átköltözése a földi küzdelmekről megszabadult, megtisztult léleknek; hogy az a bucsu, mit az átszellemülés pillanatában szeretneinktől veszünk, csak ideig-óráig tartó elválásra szól s nem távolg mögöttes a „soha“ örületbe ejtő végtelensége.

Es éppen, mivel a keresztényvilág az elválást nem tartja öröknek, lelkében a föltámadás isteni gondolatával el-elzarándokol a jobb hazába költöztek haló porainak, hogy velük szellemben érintkezzenek, sőt az esztendő egy napját kizárólag a halottak emlékeztetének szenteli.

Akinek halottja pihen a temetőben és teheti, halottak estéjén kimegy a temetőbe; virágokkal díszíti elhunyt kedves lényé sírját; s az emlékezés jelül fényfelé árasztja azt el.

Magasztos, lélekemelő megemlékezés ez a keresztényvilágnak. Együttal lélektani hatásában is nagyfontosságú; mert a különböző érdekküzdelmekben egymás ellenébe állított egyéneket emlékezteti, hogy az élet csak rövid találkozás, mely után halál következik s ha azt akarjuk, hogy nyugvó porainkat majdan őszinte fájdalommal keressék föl az utódok; ha kegyelettel akarjuk sírunkat körülvétni: életünk ne csupán önző célok elérésére fordítsuk, hanem mások boldogításán is odaadó szívvel munkáljunk.

Szenteljük meg halottak ünnepét illő kegyelettel! Szenteljünk néhány őszinte könnyet azoknak, kik érettségük fáradtak! Dobogjon föl szívünk azok emlékére is, kik nagy nemzeti célokért vagy az emberiség egyetemének szent érdekeiért áldozták életüket, szívük minden dobbanását s méltókká tették magukat arra, hogy a fájdalmas kegyelet áhitatával álljunk körül haló poraikat.

Emlékezzünk!

Nemzeti ünnepély Légradon.

Szép és megható ünnepély folyt le október 25-én Légrad határszéli városban a nagy áldozatkészséggel felépített róm. kath. népiskola felszentelése alkalmával.

A monumentális épület négy szög tantermet és négy tanítói lakást foglal magában.

Légrád város az összes építési anyagon kívül még tízezer forint készpénzzel járult a kivitelhez.

Az ünnepély, mint a muraközi népoktatás fokozatos fellendülésének egyik figyelemre méltó jelensége, úgy nemzetiségi, mint művelődési szempontjainál fogva szélesebb körben tartott meg.

Szentségek, Zalavármegye főispánja, már reggel 6 órakor érkezett meg a barsi személyvonattal, fogadtatott nagy lelkesedéssel a légrádi indóházban a város bírája által vezetett előjáróságtól.

Az iskolaépület előtt felállított hatalmas diadalkapunál a város nevében Szilágyi Gyula ev. lelkész üdvözölte a főispánt, kinek legmelegebb és legszívelebb válasza után a városház helyiségében a hitközségek és testületek tisztelegtek a főispánnal.

Jelen voltak az ünnepélyen Cseréi Károly alispán, dr. Rozsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, dr. Mangin Károly kir. tanácsos, tiszti főorvos, Szentségek Károly járási főszolgabíró, dr. Tuboly Gyula tiszti alügyész, Hirschedler Miksa miniszteri iskolalátogató, Margitai József esakortnyai képezdei igazgató, számos muraközi lelkész és tanító, nem különben a helybeli, valamint a vidéki ünnepelő közönség nagy sokasága.

A felszentelés egyházi ténykedését Talián Ede zágrábi kanonok és dr. Vucsetich István zágrábi prépost-kanonok és egyházmegyei főtanfelügyelő teljesítették, előbbi teljes és fényes segédlettel mondván a felszentelést megelőző misét, melynek végzetével az egész közönség ünnepi körmenetben vonult mozsarak dörgése és harangok zúgása között a nemzeti zászlókkal s virágszisszel felékesített iskola épülethez.

A „Zalamegye“ tárcája.

Halottak ünnepén.

Nyugodt a temető.

Nemesség van benne:

Alig ébred fel a

Szél is egy kis nesze.

Szemem itt lent merev,

Gondolatom pedig

Fent a magasságot,

Az eget keresik.

Virágos, koszorús

Most minden sírhalom:

Mindéggyiken száz meg

Száz lómpa fény vagyton.

Reszketnek a lómpák:

Mint kőnyúl a szemek:

S a keblek sóhajtnak,

Mint az ősi szelek.

Gyászos sírándozók:

Térdelnek mindenütt:

Szűk hangosabbán

És sebesebben át.

Hallgatnak az ajkak:

Mint a sírkert magja:

Lezártá azokat

A lélek bánata.

Csupán szűk dobog,

De amit ez érez!

A gyász érzelméből

Forró könyörgés lesz.

Reszketnek az ajkak:

A szent könyörgésben,

Mint a kis csillagok

A setétkék égen.

Várossy Mihály.

Jussuf és a nagy Krimi.

Keleti történet.

— A „Zalamegye“ eredeti tárcája. —

Szegény Jussuf! Szegény Jussuf! Ki hitte volna, hogy te valamikor egy szomorú-vig tárcá hősé légy? Ki hitte volna? De hát ilyen az élet, nem tudja az ember, mi hová fejlődik, kire mi sors vár. Szegény Jussuf!

A napokban egy erősen megcsontított ember állt meg ajtóim előtt. Fülel és orra levoltak vágva, a bal szeme meg kifolyva. Sánta lábán, alig birt állani, mert csak mankóval segíthetett magán, hiányozván egyik karja. A szánalmat gerjesztő alak ruhája rongyhátán rongy, halántékát piszkos turbán köríté.

„A Próféta palástja takarjon be, és Allah oltalmazza meg, kinek mindenkor legyen áldva neve, légy

könyörület és segits rajtam! Nem bírok dolgozni, mert a nagy Krimi... itt elhallgatott egy kissé; azután mely sóhajts közben mondá: Szegény Jussuf! áldott emlékü Jussuf!

Ennek az embernek igen szomorú multja lehet, gondolám magamban, s a kíváncsiságtól sarkalva, azt az ajánlatot tettem neki, hogy bőségesen meg fogom jutalmazni, ha elmondja, mi uton módon jutott erre a szomorú sorsra?

„Allah árnyéka érintsen, kinek neve mindenkor áldva legyen, elmondok mindent úgy, amint történt. Halljad tehát... Ezzel keleti módra helyet foglalt a szőnyegen, s elkezdte mondani a szomorú-vig történetet úgy, amint következik:

„A messze Ázsia kellő közepén, Bergengoczia határában, az Operenciás tenger mellett van K... isztánban, hol szorgalma, szerénysége, hivatalának pontos betöltése és szíve által csakhamar mindenki előtt közkedveltségévé lett. Nem csoda tehát, ha beválasztották a város virágos kertjének felügyelői közzé, későbbben pedig főfelügyelő lett. Nagyon szerette a virágokat, nem csak a közös kertben ápolta iránt érdeklődött, de a maga portáját is beültette és gondos szeretettel ápolgatta, nyesegette

„Jussuf, Allah vegye oltalmába, Jussuf, az áldott emlékü, volt a főfelügyelőnk. Nagyon jámbor ember volt. Valami 20 esztendővel ezelőtt jött K... isztánba, hol szorgalma, szerénysége, hivatalának pontos betöltése és szíve által csakhamar mindenki előtt közkedveltségévé lett. Nem csoda tehát, ha beválasztották a város virágos kertjének felügyelői közzé, későbbben pedig főfelügyelő lett. Nagyon szerette a virágokat, nem csak a közös kertben ápolta iránt érdeklődött, de a maga portáját is beültette és gondos szeretettel ápolgatta, nyesegette

nevelte őket A lehető legjobb vezérünk volt; szeretettel és gyöngésséggel vett körül bennünket, ügyes-bajos dolgainkban segítségünkre sietett, sőt atyai jósa arra is kiterjedt, hogy jóakaró figyelmzetésével mindazoknak szolgálatára legyen, kik egyben másban hibáztak teendőik közepette. Egy szóval gyöngéd, figyelmes és jóakaratu ember volt mindnyájunkkal szemben. Allah, a dicső örök Allah engedje meg neki, a Próféta palástjának szegélyét homlokához érithesse... Így teltek az évekké szaporodó napok egyetértésben és csöndes, becsületes munkásságban. A csemeték szépen fejlődtek és a Próféta, kinek neve dicsértessék, gyönyörködött bennök és a virágok illatoztak a ragy dicső Allah tiszteletére.

Történ pedig a Próféta menekülésétől számítandó 12... esztendőben, hogy a fényes képi Szultán Imrahim pasát nevezte ki nagy Krimivé.* A nagy Krimi igen fényes fogadtatásban részesült. Már előre ki volt hirdetve, hogy ha Imrahim pasa megérkezik és kocsija végig halad az utcákon, illedelmesen hasra vetve adja meg neki a kellő tisztességet. Megérkezvén pedig a nagy Krimi aranyos hintájában, szakála fényes vala, mint a nap, homloka, mint a hold és hajzata rengő lombos erdőhöz vala hasonlatos. Megállván pedig a nagy piacon, imígyen kezdte szónokolni: Igaz hívők! kik ma itt előttem a föld porát nyaljátok, megengedem, hogy fényes ábrázatomra tekintetek fel egy pillanatra, de csakis egy pillanatra, mert nagyon fényes ábrázatom vagyok, s félek, hogy a hosszas nézés megvakítaná gyöngeszemeteiket. Igaz hívők! Éves magamra, azaz szakalomra azaz hogy hm! hm!... a nagy Próféta és a dicső Allahra mondom, én vagyok a világosság és fényesség, tudom az Alkoránt betőle és úgy, hogy a fő muti kis miska mellettem, tehát minden tudományokban jártos vagyok, mint senki más széles K... isztánban; azért a mit mondok, az szent, abból soha egy mukkot sem engedek, mert... mert én jobban ismerem az Alkoránt, mint a fő muti. Mivel tehát én mindent tudok,

* Krimi egy magasabb Főatal K... isztánban.

A hatalmas diadalkapu alatt kezdetét vette a felszentelési ünnepség, amelyet dr. Vucsetich István prépost-kanonok több muraközi lelkész kíséretében végeztek.

Mindenekelőtt Kovács Gyula városi főjegyző az épület kulcsait következő beszéd kíséretében adta át Gadó Mátyás róm. kath. lelkésznek:

Méltóságos Főispán Ur!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Lépcsőjénél állunk amaz épületnek, melynek felszentelési ünnepélyét tartjuk jelen alkalommal. — A mű befejezve itt áll előttünk; várja, hogy átadva rendeltetésnek, néma, de fontos szolgálatát teljesítse a népevelés szent és magasztos ügyének, még pedig kettős hivatással:

1-ször, mint a népevelés csarnoka, melyben a zsenyei nemzedék tanítói bölcs vezetése alatt a vallás, erkölcsi nevelés és az életben szükséges egyéb tudni valók elsajátításában oktattatik;

2-szor, mint a magyar nemzeti eszmék vára és bástyája — országunk e déli határán, a Dráva folyó közvetlen partján, Horvátország társaságában — melyben a nemzeti szellem és édes hazánk nyelve tanítatik és az ünneplés hazaszeretete tüze gerjesztetik és ápolatik.

Örömmel szolgálhatunk megelégedve, hogy mind a kettőnek bátran nézünk előre: mert elég garanciát nyújt nekünk erre iskolánk érdeműs elnökének, főispán, Gadó Mátyás plebános urnak ünneplés hazaszeretete, a tanügy iránti meleg érdeklődése, tanterületünk bölcs vezetése s tanjai mindannyiuknak buzgalma s hazafias törekvése.

Miért is lellem legfőbb nyugalmával teszek eleget a város képviselőtestülete által reám ruházott ama megbízatásnak, hogy az iskola épületét városunk részéről főispán, plebános urunknak, mint a r. k. iskolaszék elnökének, átadjam azon kérelmem kapcsán, hogy azt átveve, benne a nevelés és tanítás menétét megszokott hazafias bölcseséggel vezesse, odairányítván fő törekvést, hogy a falai közül kikerüljön ifjú nemzedék hitben és hazafisághoz megerősödve, kerüljön ki az élet küzdőterére.

Végül szabadon azon ígéretet tennem az előjáróság részéről és nevében, hogy mi úgy egyenként, mint összesen, a mint nem ismertünk járadékot az épület megteremtése körül, ép úgy nem fogunk késni tőlük telhetőleg engedelmű elkövetni az e falak között végzendő népevelés és oktatás nagy munkájának támogatása és istápolása körül, hogy az minden irányban édes magyar hazánk dicsőségére, vármegyénk dicsőre, községünk javára és gyermekeink boldogulására irányítsák és végeztessék.

Most pedig átnyújtom a kulcsot, kérem a továbbiak szíves intézését.

A meleg érzéssel elmondott beszéd után Gadó Mátyás plebános dr. Vucsetich István prépost-kanonokot a felszentelés teljesítésére a következő, lélekéből fakadt szavakkal kérte fel:

Nagyságos és főispán előadó prépost, apátkanonok Ur!

Nagyságod Légrad város híveinek alázatos kérését kegyességgel fogadni méltóztatott: a templomból, a hol szent mise áldásában részesültünk, bennünket ünneplés menetében ide kísért iskolaházunk díszes csarnokához, hogy ezt anyaszentegyházunk hathatós áldásával fölavassa a katólika egyház há leányává, aminek tartós időre maradványa kell. Készen áll ez új iskola ház, melyet a város róm. kath. iskolának, Isten dicsőségére, az Isten országának, anyaszentegyházunk magasztalására, édes szép hazánk nagy ságának előmozdítására, városunk dicsőre és a kath. ifjúság javára építetett.

Ezért hála legyen az Ur Istennek, a megyei nemes törvényhatóságnak, mely az építkezés körül felmerült kérdésekre megadta a szabályszerű engedélyt, legyen hála a városi előjáróságnak és az egész népnek, mely a közmunkát készséggel szolgálhatta a legnagyobb munka időben: de legyen hála Kovács Gyula városi jegyző urnak is, ki magát szerencsés iskolabárátnak mutatta be. Az áhítatos közönség nevében most már felkérem Nagyságodat, ez új iskolát legyen kegyes az Ur nevében felszentelni!

tudom azt is, hogy itt semmi sincs rendjén, ti nagyon messze vagytok a bölcseségtől, azért mindent, amit mondani fogok, rögtön megtegyétek; járjatok utánam, és hogy meg ne botoljatok saját velem született kegyes kezeimmel foglak benneteket hol orrotoknál, hol pedig fületeknél fogva vezetni.

„Nagy lett az örömjongás egész K... isztánban, hogy a viláosság belé költözött, de... s itt megint egy mély sóhajtás kelt szárnyra a szánandó teremtsé ajkairól, miközben mormogá: szegény Jussuf!

Nagyon meghatót a szegény embernek hangja, melylyel Jussuf megemlékezett, és sarkaltam, hogy csak folytassa sietve tovább, mert megöl a kíváncsiság. „Amint a nagy Krimi betette lábát, az ő fényessége és viláossága, valamint nagy bölcsesége elhomályosított mindenedet. Azon kezdte, hogy megszépítette a várost, azután a közegészségről gondoskodott, ráparancsolván az előjáróságra, hogy söpörtesse az utcákat. Addig csak akkor nyeltünk port, mikor a szél fúj, most aztán minden héten két három nap is pökhettünk vályogot. A nagy Krimi ezt is rögtön felhasználta, összegyűjtette és téglának kiégettette, ebből szándékozván emeltetni monumentális középületeket. A városházát is ebből akarta felépíteni, de hát ezt mégsem engedték meg neki. Mikor az első jótékony célú előadást tartott bennne, fényességének egy sugarában részesített bennünket. Elmondta, hogy Bergencziában, a hol ő nagyon jártas, milyen az élet, és még sok mást. Aztán száritott sós hallal úgy jól lakatott, hogy megcsömörlöttünk tőle. (Persze ebből sem kértünk többet.)

„Egy alkalommal nagy és szigorú telet bocsátott reánk Allah. Rengeteg sok hó esett. Nem tudtunk, hová lenni tőle, majd eltemetett bennünket. Ha máskor ilyesmi előfordult, hát székere kihordattunk annyit, hogy legalább mozoghassunk, a többi pedig hagyjuk, míg a nagy Allah megparancsolja a napnak, hogy olvassza el. Imrahim pasa nem így tett. „Igazhívők! mondá: látom, hogy ti csakugyan nem tudjátok az Alkoránt, abban pedig meg van írva, hogy a hó nem csak kihordható,

Az iskola épületnek megszentelése után az egyik szép nagy tanteremben gyűlt össze az ünneplő közönség, hol mindenekelőtt dr. Vucsetich István prépost-kanonok vallásos és hazafias érzésektől egyaránt áthatott és nagy lelkesedéssel fogadott beszédében méltatta Légrad város áldozatkészességét, szívükre kötötte a szellemi téren még rájuk váró nemes feladatokat betöltését.

Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő a következő, szép és lelkes beszédet intézte a közönséghez:

Méltóságos Főispán Ur!

Mélyen tisztelt Közönség!

Méltóztatásnak megengedni, hogy a mai nap jelenlétét én is szíves legbelsőbb örömmel üdvözölhessem: hiszen a hatóságoknak, társadalomnak, községeknek és felekezeteknek e vidék szellemi fejlődésén csünyő legmegjobb érdeklődése után úgy kell tekintenem a mai ünneplést, mint idegenajkú polgártársaink boldogulására irányult ösztönei törekvéseink új visszhangját.

Mint Zalavármegye népoktatásának őre és vezetője, forró készülettel mondok méltóságos Főispán urnak, hogy a megyei kormányzat minden fontos és nemes érdekét lelke egész odaátasával támogatja buzgólag, ma is nemcsak megható, hanem e megye anyagi jeles fiát szeretettel hozzájuk vezérő kifejezést adott.

Légrad város tanügyének ily méltatása megtisztelt az egész vármegye tanügyét is.

Mert valóban magasztosnak kell mondanom a mai nap ünneplését.

Lélekben köztünk van Magyarország népoktatásügyének korszerzőt alkotó, lánglelkű apostola, aki 1891. évi október hó 16-án 38.079. szám alatt kelt magas leiratában a népoktatás ügyének Légradon dicsőre fennállítását irrendelés tudomásul véve, engemet megbízni méltóztatott, hogy az új iskolának meggyújtása alkalmából Légrad város közönségének áldozatkészégeért, a város előjáróságának és a róm. kath. iskolaszéknek az új iskola létesítése körül hazafias és nemes buzgóságáért elismerését nyilvánítsam!

Miután gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszter úr Oecellentiaijától nyert megbízatásomnak eleget tenni és kegyteljes elismerésnek, mely reményem szegint Légrad városnak mindenkor szép és büszke emléke fog maradni — kifejezést adni szerencsés lehetek: lellem mélyéből kérem a Mindenható, miszerint engedje, hogy a honpolgári erények, melyek e város derék közönségét az ismeret és erkölcs ily díszes templomának felépítésére ösztönözték, s ha ki ne veszzenek a benne nevelendő nemzedék szívéből: hogy valósulni kezdjen a költői jelszó, mely az épület alapjába tett emlékiratról ragyog felénk: Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül!

Erre Svasits Benó főispán eszmékben gazdag beszédében, nagy ékesszólással emelte ki Légrad város kulturális törekvéseit s úgy a tantestületet, valamint a városi hatóságok lelkesen buzdította magasztos missiójának betöltésére.

Ezután a népoktatás növendékei intéztek valóban könyekig megható üdvözlő beszédeket a főispánhoz, a felszentelést teljesítő prépost-kanonokhoz és a kir. tanfelügyelőhöz.

Miután Gadó Mátyás plebános a növendékeket az Isten és haza iránti szent kötelességükre buzdította volna, a minden mozzanatában megindító ünneplés a növendékek kedves karénekeivel fejeztett be.

Az iskola felszentelését gazdag lakoma követte, amelyen lelkes felköszöntők mondtak a királyra, gr. Csáky Albin közoktatásügyi miniszterre, főispánra, alispánra, a két zágrábi dignitáriusra, a kir. tanfelügyelőre, a sok dicsőre érdemes város előjáróságára, az ünneplés segítői egyetértésben résztvevő légrádi kath., evang. és izr. lelkészekre és a társaság egyéb tagjaira.

A lefolyt ünneplés hazafiai és vallás-erkölcsi nyilatkozataival örökre élni fog lelkeben azoknak, a kik Légrad város földrajzi helyzetével szemben annak nagy fontosságát örömmel tapasztalhatták!

hanem meg is aszalható (Erre csakugyan még a legbőlesek sem emlékeztek.) S csakugyan felállított nyomban egy aszaló gépet és megkezdődött a szizifusi munka. Az aszaló jól is működött, mindnyájan csodájára jártunk. Három napig dolgoztunk, de mivel igen kevés lett az aszaló hó, hát abba hagyta, a többi havat pedig kihordatta. A merészebbek már a munka elején mondták ugyan, hogy ebből nem lesz semmi, de hát mit értenek azok valamibez. Kudarc azért még sem lett belőle, mert a nagy Krimi napjai fényesebben kimutatta a kételkedőknek, hogy ha az aszalást a nyár derekig folytatta volna, hát akkor az egész hó massza aszaló állapotba jutott volna. Ez pedig megdönthetetlen igazság lévén, kénytelen volt mindenki a nagy logikus előtt beadni a derekát.

Egyszer aztán bejött a város virágos kertjébe, mert talán fölösleges is mondanom, hogy midőn betette a lábát K... isztánba, rögtön felügyelő lett. Bejött mondani a kertbe. A virágok kedves naivsággal tekintettek föl reá, ártatlan mosolylyal üdvözölték a fényes jelenséget, sőt egyik csemete kiálló ágaskájával kaftánja szélét is megérintette. Lett erre olyan felfortyanása a nagy úr vérenek, hogy annak tüze mellett jobban lehetett volna havat aszalni, mint a saját veleszületett gépével. „A magam fényes szakálára esküszöm, (dühében elfelejtett a próféta szakálára hivatkozni) hogy ilyent még sohasem tapasztaltam. Hát hol vagyok én? Ázsiában? (pedig ott volt) Hát így vannak itt nevelve a csemetek? Rám báméskodnak, mint az úr, és egyiknek sem vakul meg szemé fényes ábrázatomtól, ott meg egy elvetemült még a kattanóm szélét is megméréselté érteni, s ezek a kertészek — mit mondok? kertészek... rabszolgák, nyomorult férgek, még csak nem is figyelmeztetik őket, hogy rögtön süssék le fejüket, s annak a semmiháznak, mely megérintett, még csak le sem vágják az ágát. Jussuf ezt mekeserülőd; e gyöngye vezetéért meglakolsz!

„Futott rögtön a divánba, s ilyetén kezdett szónokolni: A diván tagjai nem tudják, hogy Jussuf, a

Mikor Jókai beszél.

— Fővárosi level. —

Föállt; tiszteletet parancsoló alakja fölegyenesedett. Az ellenzéki arcok kérdőjelekké, a szabadelvűek fölkialtókká húzódtak.

„Mit, Jókai beszél? — suttogták mindentel. Általános meglepetést okozott Jókai, a szónok; az ellenzék nem volt rá elkészülve, saját pártjának java része pedig nem is sejtette, hogy beszélni fog.

Az egész Ház mély csendre verődött. Még Csátár Zsiga is meghúzódott a helyén, a lármás Csánády bácsinak meg éppen szavát sem lehetett hallani.

A szónok pedig végig simított magas homlokán; arca valami túlvilági kifejezést öltött, szemében ifjú tűz égett, száraz, aszott tagjaiban fölfrissült a vér s arcára kiült az élet pirja, mintha meghazudolni akarná a nagy időnek félremagyarázhatlan rajta hagyott nyomait. Nem aggastyán Jókai volt az, kit szemünk láttak; a viruló ifjú állt előttünk, kinek erei duzzadnak a tetterőtől, kinek kebelét a lelkesedés tüze hevíti, ki telve van a legnemesebb idealizmussal.

Es megszólalt az ősz. Hangja, az a kedves, lágyan omló tiszta hang, áthatott a csontokon, rezgésbe hozta a szív legrejtettebb húrjait, melyek fölsírtak az érintéstől és beszélték régi időről, emberirtó küzdelmekről. Úgy állott ott összekulesolt kezekkel, mint egy szent, kit egy nemzeti glóriával övezett, kit megsérteni szentségtörés.

Félre most pártszenvédít, szűnjék meg minden pártállás, hallgassátok őt néma áhítattal, lessétek a szót, mely ajkairól elröppen, mert a „nemzet felszázados történetének élő krónikása“ szól hozzátok.

Es beszélt az aggastyán ihletett ajakkal; valami borongó fájdalom rezgett hangjában, midőn a multra tért beszéde, a régi nemzeti pártra, mely a bitófák alatt és a börtönajtóknál jött a világra; mikor vagyont és szabadságot kellett áldozni az elvért, melyet a nemzeti párt magáévá tett.

Most tollal harcolnak, de akkor karddal kellett kilépni az elvért; s ott voltak e párt élén azon férfiak, kiknek működését gyanus szemekkel nézi a mostani nemzeti párt.

Olyan megható, olyan tiszteletet parancsoló volt az a meggörnyedt alak, oly végtelen szerénység és kimélet szölt beszédéből. Hiszen ő csak nagyon csekély ember, akit mélyen lenézhetnek, kit Csátár Zsiga elküldhet haza regényt írni. Úgy fájt hallanom és látnom a kiméletlen eljárást, ahogy a Ház egynéhány tagja az agg költővel szemben viselkedett. Miért nem engedik beszélni? miért zavarják folytonos közbeeszlásokkal?

Pedig milyen figyelmes ő még ezekre is. Körülötte fölöttök kérdőzősködik, ha valamit nem hallott, hogy válaszolhasson rá.

Bizony példát vehetnének róla s több kiméletet tanusíthatnának iránta. Hiszen tudja mindenki a Házban, még saját pártja is, hogy nem veszedelmes ember; amilyen jó író, ép oly gyenge politikus; engedjék hát beszélni, hadd öntse ki a jó öreg, ami a szívét nyomja; mert hiszen oly kedves Jókai mint ember s oly nagy, mint író, hogy mint politikusra, nem lehet, nem szabad haragudni.

Keresztury József.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Személyi hír. Kozma Sándor kir. főjegyző ömeltősága október hó 27-én városunkba érkezett a helybeli kir. ügyészi hivatal ügymenetének vizsgálata végett. Tiszteletre dr. Felber Arthur kir. ügyész október hó 29-én ebédet adott, melyre Svasits Benó főispán ömeltőságán kívül többen voltak hivatalosak. — Grubanovich Géza kir. törvényszéki elnök október hó 29-én a délutáni vonattal Simeghre utazott a simegh kir. járásbiróság vizsgálatára.

főfelügyelő gyenge, azért én azt mondom, hogy nem lesznek felügyelő addig, míg Jussuf el nem csapatik és helyébe én nem ülök, mert... tudnék én még sok mást is felsorolni, de nem teszem. A főkertes, ki éppen jelen volt, oda sűg és kéri a nagy Krimet: „Hatalmas pasa, fényes képű nagyság! mond meg nekünk, mit vétettünk, s mi sietni fogunk azt helyre pótolni.“ — „Te nyomorult rabszolgá, még te is beszélsz, veled szóba sem állok, hanem majd máshol emondok mindent és sok mást. Takarodj!”

„Hogy ez a divánban történt, másnap rögtön összefutottunk és elmentünk Jussufhoz, kérvén őt, hogy maradjon továbbra is főfelügyelőnk, mert jó szive, gyöngéd és figyelmes eljárása csak fokozzák irányában érzett szeretetünket. Jussufnak jól esett látni, hogy mennyire szeretik a kelet felé fordítván jószágos arcát, Allahra és a nagy Próféta szakálára mondá, hogy nem tudja, miért vádolják, mert lelkiismerete tiszta, a mit és a mi nt tett, azt mindig legjobb tudomása szerint tette. Amint a nagy Krimi megtudta, hogy mi Jussufnál voltunk, haragja tetőpontra hágott. Rögtön magához hívatta és megparancsolta neki, ha le nem mond azonnal a főfelügyelőségről, hát az emberevő vadak országába száműzi. Megjédt erre szörnyen a szegény Jussuf, és könyörgésre fogta a dolgot. „Fényes pasa! nagy képű Krimi! ezt ne, csak ezt ne tedd. Hová lennék szép virágaimmal? vagy talán elfelejtetted már őket? midőn — hogy saját szavaiddal éljek — utasítottál, hogy házamon meglátogatni fogsz, sorba bemutogattam őket. Vagy talán már nem emlékeznél a szép Nyilárózsára, a fiatal Cserhajtásra, vagy a szép két Liliumra, melyek a kis Tölgycesemete mellett illatoznak? Ezeket én úgy szeretem, mint véreimből való vért, testemből való testet. Aztán ezeket én neveltem, nyesegettem, és mindenek gyönyörködnek bennök. Allah oltalmazza meg őket!”

„Imrahim pasa azonban hajthatatlan maradt. „Mit törődöm én a te csemetékkel, semmi közöm hozzájuk. Megsértetted, mert — gyöngye vagy, azaz hogy mert főfelügyelő maradtál azután is, hogy én ide jöttem.

Elnöki látogatás. Tóth László, a nagy-kanizsai kir. törvényszék elnöke, október 24. és 25-én Keszthelyen időzött s hivatalos látogatást tett a keszthelyi kir. járásbírósnál. Tóth törvényszéki elnök első ízben fordulván meg Keszthelyen, az ottani ügyvédek tisztelegtek nála.

Ötven éves jubileum. A sümegi kaszinó december hó 5-én ünnepli meg ötven éves fennállását, mely ünnepélyre meghívja az összes régibb kaszinókat, hírlapírókat stb. A ritka ünnepély programja — mint bennünket értesítettek — a következő: reggel 9 órakor isteni tisztelet; 10 órakor díszgyűlés; 11 órakor kivonulás a halhatatlan emlékü Kistaludy Sándornak, a kaszinó alapítójának, sírjához, melyet dr. Kelleman Károly ünnepi beszédével kíséretében megkoszorúz; 12 órakor társasébred. December 31-én pedig a kaszinó bálbizottsága Soós Péter elnöke alatt bált rendez. Mind a jubileumi Pongrácz elnöke alatt bált rendez. Mind a jubileumi rendező, mind a bál a kaszinó újonnan díszített nagyteremben tartatik, mely úgy nagyság, mint szépség tekintetében ritkítja párját. A programot és meghívót legközelebb küldik szét. Addig is az érdeklődőknek legközelebb felvilágosítással Darnay Kálmán, a kaszinó jegyzője. Lakásról, előre bejelentés esetében, gondoskodva lesz. Mind az ünnepély, mind a bál iránt már is nagy az érdeklődés, mert mindkettő fényesnek ígérkezik.

Műkedvelői színi előadás. A zalaegerszegi iparos ifjak, többek szíves közreműködésével, tele részben a népkönyv, tele részben az iparosok özvegyeit és árváit segélyező alap javára t. hó 7-én a Zöldfa szálloda nagytermében műkedvelői színi előadást rendeznek. Színe kerül Margitay 5 felvonásos népszínműve: „Cserebogár.” Rendező: Balassa Benő, sugó: Hanthy György, zene-rendező: Schleiminger Ernő. Személyek: Kornay, nyugalmazott huszárnagy: Janzós Sándor, Ión, leánya: Juhász Anna, Bárd Székely: Záborszky József, Eszter: Schleiminger Ernő, Buzás, fálusi bíró: Filipán Gyula, Borbála, neje: Tóth Laura, Bandi fiúk: Baján Ferenc, Galambosné: Laky Örsze, Panna leánya: Mautner Etel, Buczko egyházi: Brestyénzky Ambrus, Márton fia: Fangler István, 1. nő: Lakatos Erzsé, 2. nő: Széchenyi Klára, mas: Lakatos István, kisbíró: Veisz Ignác, leányok: Kovács Mariska, Pintér Róza, Czill Mariska, cigányprimás: Scheiber Dezső, kontrás: Thurn Samu. Helyárak: oldalszék és I-V. sor 1 frt 20 kr., VI-VIII. sor 1 frt, IX-X. sor 80 kr., XI-XII. sor 60 kr., állóhely 40 kr. Jegyek előre válthatók Gombás István és Hubinsky Adolf üzleteiben és az előadás napján délután 1 órától a pénztárnál. Kezdeté este 7 és fél órakor. A jótékony cél iránti tekintetből felhívjuk olvasóink figyelmét e műkedvelői előadásra.

Köszönetnyilvánítás. Egy mulatság alkalmával a „Karácsonya egyet” részére befolyt egy forint 20 kr., melyért hálás köszönetet fejezi ki az egyet elnöksége.

A keszthelyi balatoni fürdő-bizottság, mely a fürdő újjáalakítása ügyében eddig is jelentékeny eredményeket mutatott fel, most, hogy az állandó gőzhajó kikötő építésének tervezésére is megbízatást nyert. Schadt János és Hencz Antal helybeli technikusokkal elkészítette a balatoni fürdő végleges újjáalakításának tervrajzát, kapcsolatban az állandó kikötővel. A egyszerű tervek elkészülvén, az egész fürdő-bizottság október hó 28-án tisztelegte a város közügyei iránt érdeklődő *Festetics Lassló* gróf, val. belső titkos tanácsosnál s bemutatta a balaton fürdő jövőjét feltüntető két tervet. A gróf igen kegyesen fogadta a tisztelő bizottságot s a bemutatott tervek Hencz és Schadt tervezőkkel igen körül-ményesen és részletesen megmagyaráztatta magának. Megígérte, hogy a helyszínre is lemegy magának bővebb ismeretet szerzendő s minden esetre azon lesz, hogy a jobb és célszerűbbnek látszó terv vitessék keresztül, mit a bizottságnak szíves készségegel meg is ígért.

A csaktornyai iskolaszék három éves mandátuma legközelebb járt le s a képviselőtestület azt újból fogja megalakítani. Az iskolaszék három éves működését szép

siker koronázta. Több hasznos intézkedést tett; rendezte a tanítók fizetését, behozta számukra az ötödéves korpótlék intézményét; megindította az üdvös mozgalmat egy új, a kor igényeinek teljesen megfelelő iskola épületének létesítése tárgyában. Mindezeknek kivételénél az oroszán rész az iskolaszék fáradságtalan buzgalom elnökét, Ziegler Kálmán kir. közjegyzőt illeti s nincs kétség az iránt, hogy az újból alakítandó iskolaszék ismét az ő tetterős vezetését fogja igénybe venni.

Nyilatkozat. Keszthelyi tudósítónk a következő sorok közlésére kért fel bennünket: „Tisztelt szerkesztő úr! Becses lapja mult számában közzétett Deininger Imre, gazd. tanint. igazgató nyilatkozatára válaszul a következő: Sérteni őt nem akartam, nincs rá okom. Szerkesztő ur rég óta ismer s tudja, hogy én mindig csak a száraz tényeket szoktam nyilvánosságra hozni, most is csak azt tettem. Megengedem, hogy azzal D. urnak most nem szerezhettem örömet. Szívesebben tettem volna, amint már sokszor meg is eselekedtem (akkor is bitortlójá voltam a közvéleménynek?) ennek ellenkezőjét, ha arra kedvező alkalom kínálkozott volna. Hogy a gyűlésen kimondott szavait tartartja, jól teszi. De úgy hallom, hogy az illetők — az előzmények után azt semmibe sem veszik. Soraim szíves közlését kérve, maradok hiva r. l.

A zalaegerszegi önk. tűzoltó egyesület választmánya Boschán Gyula egyleti elnök elnöke alatt okt. 25-én délután 3 órakor ülést tartott, melyen örömmel vette tudomásul, hogy Nagy Antal egyleti titkár, aki a budapesti tűzoltó tisztképző tantályamór résztvett, az országos bizottság előtt a tűzoltó tiszti vizsgálatot letette az erről szóló okmány tanúsága szerint. Olvástatt az alispáni hivatalnak a városi tanácshoz intézett rendeletének másolata, mely rendeletben tüzetes jelentés követeltetik a tűzoltószerek állapotáról s azok elhelyezése módjáról. Az elnökséget megbízta a választmány, hogy a való állapotot híven feltüntető jelentést tegyen a tanács-hoz, kérve egyúttal, hogy a jelenlegi ideiglenes szertárt a tétre oly állapotba hozza, hogy szereink a közelgő téli időben az esetleges romlás és pusztulás ellen védve legyenek. Végül Boschán Gyula egyleti elnök elnöke alatt Udvardy Ignác alelnök, Nagy Antal titkár és Mayer István alparancsnokból álló bizottság küldetett ki a város részére egy tűzrendészeti szabályrendelet tervezet készítésére azzal, hogy a bizottság javaslatát a választmány elé terjeszse.

Esküvő. Sümegyen okt. 24-én d. u. az ottani plébánia templomban díszes esküvő ment végbe. *Bárany Gyula* mohácsi gépész vezette oltárhoz *Vid Anna* k. a., *Vid Lajos* építőmester kedves leányát.

A „Balatonvidéki phylloxera ellen védekező egyesület” nek Skublics Gyula elnök elnöke alatt Tapolczán tartott és szépen látogatott közgyűlésén felolvasott és helyeslőleg tudomásul vétetett az elnöki jelentés az egyesület évi működéséről. A jelentés kapcsán a közgyűlés elhatározta, hogy a földművelésügyi miniszterhez közzönő iratot küld az egyesület eddigi szíves támogatásáért, egyúttal kegyes pártfogását a jövőre is kikéri. Ugyancsak köszönetet fejezte ki a közgyűlés a „Zala megyei gazdasági egyesület” nek a védekező egyesület részére megszavazott anyagi támogatásért, valamint a védekező egyesület ügybuzgó elnökének, úgy a választmányának az egyesület érdekében kifejtett tevékeny közreműködéséért. Keszler Gyula egyesületi titkár felolvasta az alsó-ausztriai tanulmány uton szerzett tapasztalatairól készített jelentését, mely tudomásul vétetett. — Felemlített, hogy a nyári szénkénevezés a várt eredménynek nem felel meg, mire az egyesület titkára megjegyezte, hogy erre annak idején a szénkénevezőket figyelmeztette, valamint arra, hogy a nyári hónapokban a szénkénevezés, különösen nagy forróság és szárazságban, több óvatosságot igényel s a talaj minőségéhez képest kisebb szénkénevezés adagolást kíván. Legcélszerűbb a tavaszi szénkénevezés a virágzás idejéig és az őszinek alkalmazása szünet után és általában akkor, mikor a vege-

nézzen fel, vagy kiterjessze karjait; s mint aki dolgát jól végzi, meghívta a diván tagjait, hogy nézzék meg az ő nevelését.

„Elszörnyedt az egész diván. A szép virágos kert pocskékká volt silányítva, összetörve, szétmorzsolva hevertek a földön s nyöszörögve kértek segédelmet. A diván összenéz, már ennek fele sem tréta, azt hiszen eltörték valahogy, hogy sósállal traktáljon, hogy havat aszaljon; hanem hogy tönkre tegye a város gyönyörűségét, ez már sok. S mintha csak összebeszéltek volna, egyszerre rohanták meg a nagy Krimi, fényes ábrázatot a földre rántva úgy el pántolták, hogy olyan verést még ő maga sem lett volna képes kiolvasni az Alkoránból. Nesze te istentelen, aki a magad szakálára szoktál hivatkozni; nesze te sósállal, te hó aszaló! eleget bolondítottál idáig, hanem ezentúl nem vezetsz orrunknál és füleinknél fogva, elég volt ebből már s azzal galléron ragadva kidobták az utcára. A fényes képű nagy Krimi pedig futásnak eredt; sikerült elmenekülnie, mert a diván tagjai nem üldözték tovább, hanem nagy képű pasaságának engedték át a dicsőséget, mely az ilyen természetű futásnak méltó jutalma szokott lenni. — Jussufot pedig, az áldott emlékűt, rögtön vissza ültették felügyelői székébe.”

A történet megható, csak azt nem értem, miért ez a nehéz sóhaj, midőn Jussuf jut eszedbe? hisz ő mindig helyes uton járt s végre is diadalmaszkodott.

„Uram! válaszol a szerencsétlen, Allah jó, Allah bölcs és végtelen igazságos; de ha rá gondolok, hogy ember, mint Jussuf, mondom, ember, a szó legnemesebb értelmében, ilyen bántalmaknak van kitéve ártatlanul, mint ő, akkor fájó érzés fog el, ezek uralkodnak rajtam, s nem vagyok képes Jussuf nevét kimondani sóhaj nélkül.”

A szomorú vig történet be van fejezve, s én kénytelen voltam igazat adni az elbeszélőnek, mert csakugyan szomorú az, hogy valaki *bünhődjék azért, mert ártatlan*; de viszont vigasztal az is, hogy a jó, az igaz előbb-utóbb *diadabra jut.*

Magyar Bors.

táció még úgy szólván pihen, vagy pihenésre hajlik. — Elnök jelenté, hogy a választmány a perenospora ellen való védekezés eszközeinek és szereinek választmányi felügyelet alatt való raktáron tartását szükségesnek mon-dotta ki. A választmány egyúttal gondoskodni fog, hogy az egyesület tagjai ezen eszközök- és szerekhez jutányos ár mellett juthassanak, mely jelentős helyeslőleg tudomásul vétetett. — Többen azon óhajuknak adtak kifejezést, hogy a miniszterium kérvényileg keressék meg az iránt, miszerint azon szőlőtermelő kis gazdák, akik az egymásra következő elemi csapások által okozott mostoha termés miatt nem képesek a szénkénevezés eszközeit beszerezni, a kincstár részéről előlegezendő anyagokban részesüljenek, ha azok lefizetése tekintetében kellő biztosítékot képesek nyújtani. A közgyűlés ezen ügyben érdemleges intézkedéssel a választmányt bízta meg. Végül elnök a közgyűlés tagjainak szíves türelmét megköszönve s a védekezésben őket kitartásra buzdítva, a közgyűlést bezárta.

Erem feltűzés és fogadalom letétel. Az önk. tűzoltó egyesület tagjai közül Steiner Zsigmond és Dombi Pálnak a tíz éves, Stefanecz József, Gangl Ignác, Heigl János, Czechmeiszter József, Varga Ferenc, Ebedli István, Németh Lajos, Vizlendvay Károly, Szabó György, Jakócs József, Tóth József, Neumann Bernát, Molnar Ferenc, Csoknyay István tűzoltóknak pedig az öt éves szolgálati érdmet tűzte fel okt. 25-én délután Boschán Gyula egyleti elnök, aki megelőzőleg szép beszédben méltatta a tűzoltók fontos hivatását, akiknek nemes emberbaráti működésük teljesítése közepett tulajdonképen csak belső jutalmuk van: a jól végzett munka öntudatának jutalma. Némi külső jutalmul szolgál a szolgálati érdem, mely mintegy megkülönbözteti a tagokat egymástól, másrészt élő bizonyosága az egyet értékében kifejtett munkásság idejének. Ezután Sipos Antal, Skardelli Lajos, Rodner József, Sipos Lajos, Vida István, Horváth József, Kuchár János új tűzoltók tették le Mayer István alparancsnok előolvasása mellett a tűzoltó fogadalmat, mely után Boschán Gyula elnök buzdította a fogadalmat tett tűzoltókat, hogy igyekezzenek a szolgálati érdemmel kitüntetett bajtársuknak nyomdokait követni, sőt őket felülmúlni! — Ezzel a választmány jelenlétében letöltv ünnepély véget ért.

A megyei csendőrség szeptember hóban letartóztatott 8 egyent súlyos testi sértésért, 4-et betöréses lopásért, 7-et lólopásért, 2-öt orgazdaságról, 5-öt csavargásért, 2-öt lopás gyanujáért. Feljelentett 14 egyent lopásért, 4-et súlyos testi sértésért, 2-öt jövedéki kihágásért, egyet sikkasztásért, egyet csempészetért, 2-öt csendzavarrásért. Bejelentett 21 lopási esetet, 22 kárérgést, 5 tegyver elközbási esetet. Felszólított szolgálatot teljesített 2-szer letartóztatásnál, 12-szer segély szolgálatot végzett, 32-szer rabkíséretet teljesített, egyszer posta fedezetet végzett, egyszer személyfedezetet, 9-szer fogoly őrizetet, 10-szer elővezetést, 365-ször az éjjeli őrköt ellenőrizte, 24-szer vasúti ügyeletet végzett, 26 szor vásárra ügyelt fel, 98-szor fürdő ügyeletet teljesített, 38-szor bucsukra ügyelt fel, 60-szor hajóállomásoknál teljesítette a felügyeletet.

Matyas király korabeli aranyok. A tapolczai csendőrsparancsnokság jelentése szerint Tapolczán a mult hónapban egy földműves aranyokat árusított el. A meg-ejtett nyomozás folytán kiderült, hogy az eláruló Szabó Vörös János ládái hegyi lakos volt, aki állítólag az aranyokat, melyek Matyas király idejéből valók, szőlő-jében lelta. Szarec Hermán tapolczai lakos vett az aranyokból egyet, melyet a csendőrség a tapolczai kir. járásbírósnak átszolgáltattott.

Horvát testveriség. Nagy-Kanizsáról több iparos és kereskedő elment az okt. 28-án tartott kaproncai (horvátországi) vásárra. Ott azonban nem engedték őket kicsomagolni s formálter elkergették őket a vásár tere-ről, mivel iparengedélyük nem horvát, hanem magyar nyelven volt kiállítva. A rendőrök 10 forint bírsággal fenyegették azokat, kik ki mernek rakodni bárhol a város területén. A jogukban sértett iparosok keresték mindenütt a kapitányt, de nem találták sehol. Valószí-nűleg így akartak szabad tért biztosítani a horvát test-veviség megnyilatkozásának.

Öngyilkosság. Nagy-Kanizsán Gerstl Vilmos, az izr. hitközség egyik temetkezési szolgálója, okt. 24-én reggel Knauz Boldizsár kertjében egy almafára akasztotta föl magát. 5 árvt hagyott maga után, kik — mivel anyjok már előbb meghalt — teljesen elárvultak. A szerencsét-len embert, ki már túl volt élete delén is, az öngyilkos-ságba kissé könnyelmű életmódja kergette.

Sümeghről értesítettek bennünket, hogy az október 26-án megtartott vásár igen látogatott volt. Nagy mennyi-ségben és olcsón kelt a káposzta: 100 darab 2 frt 50 krajával; dió mérejt 5—6 trton, almának mérejt 2—3 forinton árulták.

Gyilkosság. Zala-Berzencén ismeretlen tettesek feltörték egy pincét és abba behatolva, az ott levő hor-dókból gazdálkodni kezdtek. A szőlőpásztor e közben észrevette a dolgot és közeledni kezdett a pincéhez. Amint a gazdálkodó gazemberek ezt észrevették, a pin-céből kihatoltak és a pásztor földre terítve, fejét telje-sen levágták.

Agyonütötte a ledölt fa. Október hó 21-én Pete Dániel 57 éves sárhidai lakosra fatűrészelés közben a fa reá dőlt és agyonütötte.

Szaj- és lábfejás. Keszthelyhez tartozó Ujmajor-ban a szarvasmarhák közt a szaj- és lábfejás járvány-szerűleg lépett fel, mely körülmény folytán a major zár alá vétetett.

Férjének gyilkosa. Minden emberi érzést nélkülöző gyilkosságot derített ki éber csendőrségünk legközelebb. Úgyanis f. hó 18-án a zalavári nádasban Remete Károly szentgyörgyvári lakos hullájára akadtak. A meg-ejtett orvosrendőri vizsgálat és boncolás adataihoz képest a szerencsétlen úgy lőtték agyon. Csendőrségünk a gyil-kosra Csörgei Gábor szentgyörgyvári lakos személyében csakhamar reá akadt, akit letartóztatván, a kihallgatás alkalmával beismerte, hogy a gyilkosságát a meggyilkolt ne-jével, született Horváth Rózával, akivel bűnös szerelmi

Arverési hirdetés.

Alulírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 5139. számú végzése által a **devecseri takarekpénztár** végrehajtató javára **Hoffmann Samuel** zala-lövői lakos ellen 170 forint tőke, ennek 1891. szeptember hó 10-től járó 6% kamata, ugy járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 993 forint 25 krra becsült bolti cikkek, butorok, ágyneműek és varró gépekből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Zala-Lövön leendő eszközésére **1891-ik év november hó 16-ik napján délelőtti 10 óra** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozóknak ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsürelt árul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kiízetendő.

Kelt Zala Egerszeg, 1891-ik év október hó 29.

Nagy Sándor
kir. bírósági végrehajtó.

Ház eladás

Zala-Egerszeg, az **Uri utca, Zöld utca** és **Iskola utca** néző

SAROKHÁZ,

mely jelenleg látogatott

korcsmaüzlet

és más tüzetre, valamint magán lakásnak is igen alkalmas helyiség, összes berendezéssel. eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos helyben.

4087 tk. 1891.

Ujabb árverési hirdetés.

Az alsó-lendvai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közzhírré teszi, hogy **Kovacs György** végrehajtónak, **Toth Katalin özv. Kósa Ferencné és társai** végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében, Kósa Mária férj. Kovács Jánosné, Kósa Lajos késedelmes árverési vevő elleni újabb árverés kérelme folytán 225 forint 25 krra tőke s járuléki kiegészítése végett az alsó-lendvai kir. járásbíró területén levő, a kútfői 76. számú tjkben 1. sor. 174. hrsz. a. foglalt s 1/2 ed részben **Toth Katalin özv. Kósa Ferencné, Kósa Mária férj. Kovács Jánosné, Kósa Zsófi, Kósa Zsili, Kósa Anna, Kósa Matild** kiskorúak nevében álló és az 1889. évi március 13-án megtartott nyilvános árverésen **Kozma Lajos** pinzei lakos által 1400 forint vételárban megvett, az adó alapján 836 forint becsült ingatlan részre az újabb árverést 836 forint ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi november hó 17-ik napján délelőtti 10 óra** Kútfői községben, a községi bíró házában megtartandó nyilvános újabb árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsürelt 10% -át, vagyis 836 forint 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1891. évi augusztus hó 17-én.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.
Szirmay kir. aljbíró.

A magyar Asphalt Részvénytársaság

Zala-Egerszegben folyamatban levő járda burkolási munkái alkalmából magánosoktól is vállal mindenféle **kapubejáró, folyosó, udvar, magtár** és egyéb asphalt burkolási munkát, valamint elvállalja jótállás mellett

nedves falaknak szárazzá tételét.

Felvilágosítást ad a munkavezető a munka helyen vagy **Graner L. és fia** zalaegerszegi képviselőnk.

A magyar Asphalt Részvénytársaság.
Budapest Andrassy-ut 30.

viszonyt folytatott, előre tervezte és ennek bejegyzésével, sőt biztatására hajtotta azt végre október hó 16. és 17. ike közötti éjjelen. Ugy a gyilkost, mint a bűnben részes gonosz nőt letartóztatták és a keszthelyi kir. járásbírósnak illetékes intézkedés végett átszolgáltatták.

Simon Judas napi országos vasarunk, mely a leglátogatottabb országos vásáraink közé tartozik, nagyon silányan ütött ki, minek tulajdonképeni oka az volt, hogy a városunkban, valamint a vidékünkön a szarvasmarhák közt uralkodó szájszél- és körömfájás betegség miatt a szarvasmarha vásár hatóságilag betiltatott, mely körülmény a vásár látogatottságát és a forgalmat jelentősen csökkentette.

Borzaszto halalesetek. Patrovics Ernő, n. kanizsai vasúti csoport-vezető, okt. 25. és 26-ika közötti éjjelen futva haladt át az állomási vágányokon. Egy helyen megbetlott és oly szerencsétlenül esett el, hogy másfél óra múlva kiszenvedett. Halálát májrepedés okozta. — **Miltényi Sándor** nagy kanizsai cipész pincéjébe október 28-án hort eresztettek le. Egy 12 akós hordó leeresztése közben az eresztőkötteleket tartó Főber József nevű 25 éves a hordón átdobotva, a hordó alá került úgy, hogy az teljesen szétszúzta.

A magyar konyak erős konkurenciát csinál a francia konyaknak már évek óta s ma már nagy tért hódított itthon e hazai ipartermény. Tudvalevő, hogy a franciák akkor, a mikor otthon rossz szüret volt, konyakjukat Magyarországra égettették és csak a végleges desztilláció céljából vitték haza és így francia vignettában, mint francia termék, került e tulajdonképpen magyar gyártmány ismét haza. Magyarországon végre belátták, hogy esztelenség a konyakgyártással járó nagy hasznot idegeneknek átengedni s a kormány s az arisztokrácia támogatásával nálunk is meghonosították ezt az iparágat, mely nagy jövőnek nézhet elé. A konyakgyártással arisztokratáink közül különösen Keglevich gróf, Nádasdy gróf s legújabbban Esterházy Géza gróf foglalkoznak. Az utóbbinak gyára, mely *Angyalföldi konyak- és pezsgő borygyár* címet visel, fel van szerelve a technika minden idevágó vívmányával. A gépházban két Egrot-téle desztilláló készülék áll, melyek külön-külön 4000 liter bort képesek feldolgozni naponként. Az óriási pincék telvék konyakkal, mely nagy részt korábbi évek terméséből készült, mivel ennek a cikknek tudvalevőleg egy ideig pihenni kell. Különösen dícsérik Esterházy grótnak négy csillagos konyakját gyöngéd tüze s kellemes íze miatt.

„A hivek”, Leon Tinséau regénye képezi az „Egyetemes Regénytár” jelen hatodik évfolyamának befejezését. 108 „piros” kötet jelent meg eddig a Szinger és Wolfner által kibocsájtott Egyetemes Regénytárban; egész könyvtár, mely egyesíti magában a hazai és külföldi regényirodalom javát az utolsó években. Tinséau műve méltán sorakozik a megelőzőkhöz. A francia akadémia megkoszorúzta ezt a regényt, mely ugy meséjére, mint stíljére nézve magasan áll az újabb irodalom számos termékei fölött. A cselekmény eleitől végig érdekfeszítő és egy fiatal elszegényedett nemes életpályáját tárgyalja, aki a munkában keresi az igazi nemes-éget. Szeret egy nőt, aki viszonzozza érzelmeit, de nem lehetnek egymáséi, mert utját állja a nő dűsgazdagsága. Az ifju végre megszerzi munkája révén, a mit a sors elvett tőle és a szerető szívek egyesülnek. Számtalan érdekfeszítő jelenet, melyben a francia fővárosi és a vidéki élet kitűnően van esztelve, megkapó olvasmányává teszik Tinséau regényét. — A diszes kötet ára 50 kr.

K Sarg-nak egészségügyi hatóságilag megvizsgált fogtisztító szere

KALODONT

Kapható: a gyógytárakban és illatszerekknél 1 drb. 35 kreár.

Egész selyem nyomtatott foulardot 1 frt 20 krtól 4 krtól 4

frt 65 krig meterenként (körülbelül 450 különféle változatban) küld ruha és darabszám bér- és vámtelenen **G. Henneberg** (csász. és kir. udvari szállító) selyemgyárakára Zürichben. Minták postafordultával. Levelekre 10 krajcáros bélyeg teendő.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Kiadó lakás.

Zala-Egerszeg, Zöld utca, 10-ik szám alatt levő

egész ház,

melynél van 4 szoba, egy előszoba, eselészoba, konyha, éléskamara, pince, külön udvar,

1892-ik évi május hó 1-től fogva bére adatik.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos Zala-Egerszeg, 1891. okt. 30.

Klosovszky Márton.